

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

TRACTATUS IV.

IV. ECCLESIÆ PRÆCEPTO.

HOC EST,

DE JEJUNIO ECCLESIASTICO.

Et per hanc occasionem de peccatis
circa cibum, & potum.

CAPUT I.

Quid, & quotuplex sit Jeju-
nium Ecclesiasticum.

I. Ejunium Ecclesiasticum, sic dictum ad differentiam Jejunii naturalis, quod servari debet ad Sacram Eucharistiam suscipiendam, & de quatuor diximus anno superiore; Jejunium, inquam, Ecclesiasticum universaliter sumptum est abstinentia cibo- rum pro certis anni diebus modo ab Ecclesia instituto, quem infra declaraturi sumus. Est autem duplicitis generis; alterum, per quod abstinere Fideles debent à cibis per eandem Ecclesiam vetitis, nullo alio rigore superaddito, ut servatur in diebus terce sextæ, & sabbatis apud Ecclesiam Latinam, & feria quartæ apud Ecclesiam Orientalem cuiuscumque hebdomadæ intra annum.

Alterum, per quod abstinere debent à cibis quidem ab Ecclesia prohibitis, sed cum alio majore addito rigore, hoc est, cum restrictione ad unam tantummodo plenam refecionem, ut servatur in diebus Quadragesimæ, & Vigiliarum quartuor Temporum.

2. Porro tria hic, quæ sunt passim obvia, supponenda sunt. Primo, præceptum hoc esse ab Ecclesia latum. Et quidem illud de Quadragesima usque ab initio ætatis Apostolorum ad imitationem Christi Domini Jejunantis in deserto, ut notat Sanchez lib. 5. consiliorum cap. 1. dub. 1. quidquid dicant aliqui innominati apud Fagundez 4. Eccl. præcept. lib. 1. q. 1. qui ajunt, esse præceptum divinum à Christo institutum. Neque obstant S. Augustinus, S. Ambrosius, aliquique apud cunctum, qui dicunt, hoc præceptum esse de jure divino; sunt enim intelligendi originaliter, quia nimis ad Christi

Pp 3. Do-

Domi*n*i imitationem illud Apostoli præcepunt, quod deinde jura Canonicæ confirmarunt. Idem prorsus dicit de Jejuniis quatuor Temporum. Jejunia vero Vigiliarum, & abstinentia à cibis veritis in diebus feria VI, & abbatoto, videntur esse solū de Jure Canonico, deque antiqua Fidelium consuetudine. Legite Leandrum de Jejunio. tr. 4. diss. 7. præsertim à q. 12.

3. Secundò, supponendum est, hoc præceptum per se obligare sub mortali, ut ipsa Fidelium praxis, & sensus nimis clarè ostendit: quidquid dicant Cajetanus, & alij quidam apud Amadæum in tract. de Jejunio prop. 6. tenentes, non esse mortale, frangere dictum Jejunium, nisi quando strangitur ex contemptu, vel ex inobedientia: quam tamen sententiam rectè idem Amadæus dicit, à Valentia vocari temerariam, & ab aliquibus Recentioribus erroneam. Legite Pålqualigum de Jejunio decis. 30. & ibi innumerous DD. fallam vocantes ejusmodi sententiam, & meritò ab Alexandro VII. damnatam. Anno 1665.

4. Tertiò, quamvis multi putent, præceptum de Jejunio esse affirmativum, multi autem esse negativum; probabilius tamen iij loquuntur, qui dicunt, esse affirmativum, & negativum sub diversa consideratione. Est affirmativum formaliter, quia rotum hoc præceptum intendit pro fine (à quo sumunt speciem, & formam actus) aliquid positivum, nempè macerationem carnis, satisfactionem pro peccato, & conformitatem cum Christo jejunante. Negativum vero est materialiter, quia

eiusmodi finem vult per illas negotiæ, id est, per negationem comestio- nis carnium, & per negationem pluri- rum comestiorum in die, sed solū semel. Legite eundem Leandrum loc. cit. quæst. 6.

CAPUT II.

*Quosnam afficiat Preceptum
Jejunij.*

1. **A**liud est, excusari à Jejunio, aliud ad illud non obligari. Non obligantur ij, qui talis præcepti non sunt capaces, e. g. infans, infidelis, &c. Excusantur ij, qui quamvis ejus capaces sint, unde per se obligarentur, habent tamen aliquid, unde illis non imputetur culpa Jejunii violatio. Ejusmodi est e. g. adultus, infirmus, qui propter circumstantiam agriudinis ad Jejunium ponendum non adigitur. Nos ergo hoc capite agemus de non obligatis, infra cap. 10: de excusatis acutis licet notandum sit, multa hic afferri, quæ ad excusationem referri possunt, & multa illuc, quæ ad non obligati- nem.

Infideles, & Hæreticus.

2. **I**nquires ergo primò, an hinc teneatur lege Jejunii? Respondeo: hæreticos teneri, non vero infideles. Ratio est, quia hæretici, cum supponantur esse baptizati, subjacent præceptis Ecclesiæ. Contra vero Infideles, cum non sint Ecclesiæ subditi, quæ subjectio acquiritur per susceptionem Baptismi, præceptis Ec- clesiæ